

Հարգելի՛ գործընկերներ, հարգելի՛ հյուրեր:

Ձեզ հայտնի պատճառներով մեր տարեկան ժողովը հրավիրվում է բավական ուշացումով: Ինչպես 1992 թվականին, այնպես էլ 1993 թվականի անցած ամիսներին Հայաստանի Հանրապետության գիտությունների ազգային ակադեմիայի նախագահության, ինստիտուտների և մյուս ծառայությունների գործունեությունը ընթացել է չափազանց ծանր պայմաններում: Այն ունի իր և՛ օրյակտիվ, և՛ սուբյեկտիվ պատճառները: Բայց ստեղծված ռալիճակի մեջ իրենց բաժինն ունեն հանրապետության կառավարության 1992 թվականի փետրվարի 10-ի որոշման առանձին դրույթները, որոնք, ըստ էության, ինստիտուտները կազմակերպորեն դուրս էին թողնում ակադեմիայի համակարգից, անմացում հրանց գիտական խորհուրդների ու տնօրենների դերը, դրանով իսկ, փաստորեն հարցականի տակ դնելով ակադեմիայի անհրաժեշտությունը որպես հիմնարար գիտությունների կազմակերպման հիմնական օղակ:

Ստեղծված այդ անբարենպաստ վիճակում ակադեմիայում գոհունակությամբ ընդունվեց հանրապետության նախագահ Լևոն Տեր-Պետրոսյանի 1993 թ. մարտի 9-ի հրամանագիրը՝ «Հայաստանի գիտությունների ազգային ակադեմիայի մասին», որով սահմանվեց ակադեմիայի նոր կարգավիճակը, զգալիորեն բարձրացվեց նրա դերն ու տեղը և միաժամանակ պատասխանատվությունը հիմնարար գիտությունների հետագա զարգացման և նրանց արդյունքների ներդրման գործում:

Չեմ կարող չնշել նաև այն փաստը, որ արդեն կառավարական մարմինների կողմից մենք շոշափելիորեն զգում ենք ուշադիր վերաբերմունք դեպի ակադեմիան և, որ ամենակարևորն է՝ բարի ցանկություն, հնարավորության սահմաններում լուծելու կուտակված բազմաթիվ ցավոտ հարցերի գոհն մի մասը:

Իմ այս բացման խոսքում չեմ թվարկի

Ֆ. Տ. Սարգսյանի բացման խոսքը

հաշվետու ժամանակաշրջանում մեր գիտական ձեռքբերումները: Դրանց մասին խոսվեցին բաժանմունքների տարեկան ժողովներում և այսօր կընդհանրացվեն ԳԱԱ ակադեմիկոս քարտուղարի զեկուցման մեջ:

Ծանկանում եմ միայն համատեղակի կանգ առնել ակադեմիայի առջև դրված կարևորագույն խնդիրների վրա, որոնց հաջող լուծումից զգալիորեն կախված է մեր աշխատանքների հետագա արդյունավետությունը:

1. Ամենից առաջ դա ակադեմիայի օրինադրության ընդունման հարցն է: Բնորոշ լավ գիտակցում ենք, թե որքան կարևոր է ժամանակի ոգուն համահունչ օրինադրություն ստեղծելը, որը և դառնալու է մեր ապագա գործունեության իրավական հիմքը:

Ակադեմիայի նախագահությունը վաղուց է ձեռնամուխ եղել այդ գործին: Արդեն նախնական տարբերակը նախագահության մակարդակով քննարկվում է: Բայց տակալին կան հիմնադրույթներ, որոնք պահանջում են նախագիծը բազմակողմանիորեն ուսումնասիրել և հստակ կարծիք կազմել և ձեռք բերելուց հետո միայն ներկայացնել հետագա մշակման, ակադեմիայի ընդհանուր ժողովի հավանությանն արժանանալուց հետո ներկայացնել հանրապետության կառավարության հաստատմանը:

Մեր կարծիքով, առաջին հերթին անհրաժեշտ է ակտիվացնել գիտական կոլեկտիվների մասնակցությունը բաժանմունքների և ակադեմիայի նախագահության աշխատանքներին, ակադեմիայի անդամների և նրա ղեկավար մարմինների կազմը համալրել երիտասարդ գիտնականներով, առավել դեմոկրատացնել նախագահության աշխատանքը:

Ակադեմիայի կանոնադրությունը ընդունելուց հետո ձեռնամուխ ենք լինելու ակադեմիայի բաժանմունքների, գիտահետազոտական ինստիտուտների և մյուս ըստորաբաժանումների կանոնակարգերի ըստեղծմանը:

Կասկած չկա, որ մեր գլխավոր նպատակն է՝ անհրաժեշտ պայմաններ ստեղծել ակադեմիայի երբեմնի փառքը պահպանելու համար և ակադեմիայի ամբողջ մտածումն ու կարողությունը ի սպաս դնել հանրապետության ու ժողովրդի վերածննդի գործին:

2. Ծորչ 50 տարի առաջ, Հայրենական մեծ պատերազմի ծանր օրերին, հիմնադրվեց Հայաստանի գիտությունների ակադեմիան, որի ստեղծման գործում մեծ ավանդ ունի խոշորագույն գիտնական, ակադեմիկոս Հովսեփ Օրբելին՝ մեր առաջին արեգիկները: Աշխարհառաջակ գիտնական Վիկտոր Համբարձումյանի 40 տարեկանը ընդունեց ղեկավարությամբ Հայաստանի ակադեմիան ձևավորվեց, զարգացավ և համաշխարհային ճանաչում ձեռք բերեց, դառնալով առաջավոր ակադեմիաներից մեկը:

Որո՞նք են այն խնդիրները, որոնց ամհապառ լուծումը, մեր կարծիքով, ուղենիշ պետք է դառնա ակադեմիայի հետագա գործունեության համար:

Առաջին՝ վառելիքաէներգետիկ և ժողովրդական տնտեսության զարգացման համար կենսական ճանաչություն ունեցող շատ ունակներից զուրկ լինելու պատճառով, հանրապետության սոցիալ-տնտեսական զարգացման ներկա փուլում և հե-

ռանկարում կարևոր ճանաչություն է ձեռք բերում հայ ժողովրդի գեներալական պոտենցիալի, այդ թվում՝ գիտության և հոգևոր մշակույթի ըստ ամենայնի զարգացումը:

Պետք է նկատել, որ ոչ մի երկիր համաշխարհային ճանաչման ու ծաղկման չի հասել առանց սեփական գիտության և հոգևոր մշակույթի զարգացման: Այնպես որ, եթե մենք ուզում ենք հանրապետությունը համաշխարհային զարգացման առաջին շարքերում գտնվող պետությունների թվում տեսնել, ապա հարկավոր է առանձնահատուկ պայմաններ ստեղծել այդ երկու բնագավառների համակողմանի զարգացման համար:

Ծուկալական էկոնոմիկային անցումը գիտության առջև, հիմնարար գիտության զարգացման հիմնահարցերի լուծման հետ միասին, նոր հրատապ խնդիրներ են դրնում: Առաջնակարգ ճանաչություն է ձեռք բերում գիտության ինքնակառավարման համակարգի պայմաններում գիտական հայտնագործությունների, հետազոտությունների արդյունքների բազայի վրա գիտատեխնիկական առաջնահերթ մշակումների ապահովումը, տեխնիկական գյուտերի և նորարարների արտոնագրում ու համաշխարհային շուկայում դրանց լիցենզիաների իրացումը:

Երկրորդ՝ մույն կարևորության մակարդակի վրա է դրվում հանրապետության քրեական ուսուցանողների (հանքահումքային, գյուղատնտեսական, ռեկրեացիոն և այլն) օգտագործման գիտական, տեխնիկական, տեխնոլոգիական խնդիրների մշակումը և ժողովրդական տնտեսության մեջ դրանց մասնաշաղկապ կիրառումը:

Այս երկու բնագավառներում էլ հանրապետության ակադեմիան և մյուս գիտական օղակները լքողներ են եմ մնում:

Գիտության առջև ծառացած այս և այլ խնդիրների լուծումը պահանջում է առավել մեծ ուշադրություն դարձնել ակադեմիայի համակարգում կիրառական հետազոտությունների և փորձարարական աշխատանքների ծավալմանը: Այլ խոսքով, կյանքը պահանջում է, որ գիտական հետազոտությունը հասցվի իր շրջային ավարտում փուլին՝ գիտատեխնիկական մշակումների, տեխնոլոգիական և տեխնիկական նորարարների, արդյունաբերական մոտիվների, գյուտերի մակարդակին, որ ժողովրդական տնտեսության մեջ ներդրելու և համաշխարհային շուկա մուտք գործելու երաշխիք ունենա:

Մենք չպետք է մոռանանք ակադեմիայի պատասխանատվությունը նաև այնպիսի կարևորագույն ասպարեզներում, ինչպիսիք են՝ վառելիքաէներգետիկ համակարգի համար նոր տիպի նյութեր և սարքեր մշակելը, որը պայմաններ կստեղծի դուրս գալու ստեղծված ծանր վիճակից: Ես սա շեշտում եմ առանձնահատուկ ձևով, որովհետև այն այսօր հույս կարևոր և հրատապ հարց է:

Նույնպիսի բարդ խնդիրներ կան կենսաբանության, բիոմիայի, ֆիզիկամաթեմատիկական գիտությունների բնագավառներում:

Մի՞թե հասարակական գիտությունների, մասնավորապես հաղագիտության, մեր ժողովրդի պատմության բնագավառներում մեր պարտքը չէ նրանց հետագա զարգացմանը նպաստելը:

Տրամաբանական է, որ մեզ խնդիրների լուծումը պահանջում են գիտության

տեխնիկական բազայի և գիտահետազոտական (այդ թվում՝ նախագծային, կոնստրուկտորական) աշխատանքի կազմակերպման նոր մակարդակ, պետության և կառավարության մակարդակով մշակվող և իրականացվող լուծումներ: Ըստ երևույթից անհրաժեշտ կլինի նաև հանրապետությունում ստեղծել այդ գործընթացին նպաստող ինովացիոն նախագծերի քանակ:

Այս նոր մոտեցումները, կարծում եմ, բնավ չեն թողնի այն տալիսությունը, թե ՀՀ ԳԱԱ-ն հեռանում է իր ազնուական հիմնարար հետազոտությունների ուղղություններից: Հիմնարար հետազոտությունները եղել են, կան և մնում են մեր ակադեմիայի գործունեության գլխավոր առանցքը: Մի բան պարզ է, որ առանց գիտական հայտնագործությունների, գիտական նորարար տեխնիկական, տեխնոլոգիական նոր ուղղությունների, տեխնիկական գյուտերի ստեղծումը և զարգացումը համաշխարհային մակարդակով անհնար է:

Այսուհանդերձ, մեր կյանքի ներկա պայմանները առավել գործնական նոր խնդիրներ են առաջադրում ակադեմիայի ինստիտուտների կոլեկտիվներին: Կարծում եմ, որ հիմնարար հետազոտություններին զուգահեռ, նրանք ձեռնամուխ կլինեն գիտատեխնիկական խնդիրների մշակմանը, շեթողնելով այդ հարցերը պատասխան, ոչ հստակ գործարար մարդկանց տնօրինությանը:

Այսօր առաջնահերթ է դարձել գիտության և մտավոր գործունեության մյուս բնագավառների աշխատողների սոցիալական պաշտպանվածության համակարգի ստեղծումը: Նյութական անապահով վիճակը կենսական միջոցների և դեղորայքի գների, ծառայությունների սակագների, բուժման ծախսերի անհամապատասխանությունը, նրանց վարձատրությունը, առաջ է բերել մի կողմից՝ գիտական-ստեղծագործական աշխատանքի արդյունավետության խիստ անկում, իսկ մյուս կողմից՝ գիտության ու մտավոր գործունեության ոլորտներից՝ որակյալ աշխատողների արտահոսք ժողովրդական տնտեսության տարբեր ոլորտներ և արտասահմանյան երկրներ:

Գիտության և մտավոր գործունեության բոլոր ոլորտների աշխատողների համար երազանք են դարձել ստեղծագործական գործունեությունը, ակտիվ հանգիստը, կուլտուրական և գիտական միջոցառումները:

Ծուկալական հարաբերությունների պայմաններում մենք պետք է կարողանանք օգտագործել ընձեռված հնարավորությունները՝ լրացուցիչ միջոցներ հայթաղելու և դրանք նպատակադրելով գիտական աշխատողների սոցիալական դրության բարելավմանը: Ժամանակն է ստեղծել մի հատուկ մեխանիզմ այդ գործընթացը մշակելու և ճիշտ օգտագործելու համար: Մենք գտնում ենք, որ առանձին՝ միմյան շուկայական էկոնոմիկայի կառուցվածքների ձևավորումը, հանրապետության գիտությունների ազգային ակադեմիայի ֆինանսավորումը նպատակահարմար է կատարել ըստ գիտության ուղղությունների պետական բյուջեից բազային ֆինանսավորման կարգով, որը կտրամադրվի հիմնականում միայն հիմնարար հետազոտությունների զարգացմանը: Երրորդ՝ պետական կարևորագույն պատվերային և պետական գիտատեխնիկական ծրագրերի մշակման, փորձագիտության և մրցութային փուլերով անցած թեմաների պետության կողմից ֆինանսավորման միջոցով, կառավարության և ակադեմիայի նախագահության միջև պետական գրեթե կնքման մակարդակով

Լուսանկարը՝ Վ. ԱՄՍՍՅԱՆԻ

Նույնպիսի մոտեցում պետք է ցուցաբերվի բուհական և ճյուղային գիտական համակարգերում: Երրորդ՝ երաշխավորների օգնությամբ թեմատիկայի ֆինանսավորման միջոցով: Ֆինանսավորման այս հիմնական աղբյուրների հետ միասին ակադեմիայի ինստիտուտներն ակտիվորեն կարող են մասնակցել պետական և ոչ պետական այլ կառույցների պատվերային թեմաների կատարմանը, որոնք կարող են լրացուցիչ ֆինանսական միջոցների աղբյուր ծառայել:

Կարծում եմ, այդ տեսանկյունից ժամանակն է վերանայելու Նախարարների խորհրդի 1991 թ. փետրվարի 10-ի՝ գիտության ֆինանսավորման մասին որոշումը:

Հանրապետության վառելիքաէներգետիկ համակարգի ծանր, ճգնաժամային վիճակի հետևանքով փաստորեն դադարեցվել է շատ ինստիտուտների և ձեռնարկությունների աշխատանքը: Կառավարությունը ուղիներ է փնտրում հնարավորության սահմաններում լուծելու ինստիտուտներին էլեկտրաէներգիա մատակարարելու խնդիրը: Սակայն այդ հարցը առայժմ լիովին լուծել հնարավոր չէ և պետք է մեծագույն խնայողությամբ ու միաժամանակ նպատակալաց արդյունավետությամբ օգտագործենք հատկացվող էլեկտրաէներգիան: Ծատ մեծ մտահոգության առարկա է այն հանգամանքը, որ շուտով, արդեն հունիսի 23-ից հետո, օրերը կսկսեն կարճանալ և առջևներս ձմեռն է: Պետք է մեր աշխատանքները ճիշտ կազմակերպենք: Ժամանակը չի սպասում:

Չափազանց կարևոր է ակադեմիայի համակարգի նյութատեխնիկական մատակարարման բարելավման հարցը: Հայտնի է, որ ինստիտուտների նյութատեխնիկական բազան ընդհանրապես թույլ է եղել և նրա վիճակը վերջին տարիների ընթացքում ավելի է վատթարացել: Մեծ թրվով կարևորագույն հետազոտություններ չեն ավարտվել նյութեր, սարքեր, անասնակեր և այլ անհրաժեշտ նյութական միջոցներ չլինելու պատճառով:

Այո՛, չափազանց թուլացել է ակադեմիայի գործունեությունը: Չկան իրավիճակից դուրս գալու խելացի առաջարկներ: Դժբախտաբար, տնօրեններից շատերը ևս հաշտվել են ստեղծված իրավիճակի հետ, ամեն ինչ վերագրելով շրջափակումներին և դրամական միջոցների սակավությանը:

Զբաղառելով այդ հանգամանքները, կարծում եմ, որ անգամ այս պայմաններում կարելի է ելք գտնել: Իհարկե, շատ հարցեր ժամանակին պետք է լուծված լինեին: Դրանց հնարավորությունը կար: Բայց այն չի օգտագործվել և առաջացել են լուրջ խնդիրներ, որոնց իրականացումը հրամայաբար պահանջում է առաջին հերթին կառավարության օգնությունը:

3. Մեծ մտահոգություն է պատճառում մեր պոլիգրաֆիական սարքավորումների հարցը: Գաղտնիք չէ, որ հիմնարար գիտությունների արդյունքները հանրաճանաչ են դառնում այն ժամանակ, երբ դրանք հրապարակվում են: Իսկ ակադեմիան տասնամյակներ շարունակ գուրկ է պոլիգրաֆիական ժամանակակից սարքավորումներից և այլ նյութերից: Ինչպես ասում են, այնու անհանգելու տեղ չունենք: Այս մասին չափազանց խիստ խոսվեց մեր բոլոր բաժանմունքների միասերում: Վերջներս ակադեմիական 14 հանդեսները: Վերջերս մի քանի անգամ և՛ խմբագրական-հրատարակչական խորհուրդը, և՛ նախագահությունը անդրադարձել են դրանց հրատարակության հարցերին: Կառավարությունը ընդառաջելով մեր խնդրանքին, հանդեսների գոյությունը մի կերպ պահպանելու նպատակով մեզ նվազագույն չափով գումար հատկացրեց: Սակայն էլեկտրաէներգիայի բացակայության և հրատարակ-

չական բազայի աղքատության պատճառով վերջին երկու տարիներին հանդեսների միայն հատուկեմո համարներ են լույս տեսել:

Մենք գրկված ենք գիտական աշխատություններ հրատարակելու հնարավորությունների:

Ակադեմիայի հրատարակչական բազայի բարելավման ու կարգավորման հարցն այսօր առաջնային է դարձել: Ակադեմիայի նախագահությունը այս հարցի լուծման ուղիների որոնման ընթացքում ակնկալում է կառավարության ակտիվ աջակցությունը:

4. Մի՞թե ևս այժմ հիմնականում խոսվեց ակադեմիայի սեփական համակարգի գիտական գործունեության կազմակերպման և արդյունավետության բարձրացման հարցերի և հիմնախնդիրների մասին:

Բայց հիշենք, որ բարեփոխվող ակադեմիան, համաձայն Հայաստանի Հանրապետության նախագահի հրամանագրի, ըստ մեզնում է՝ նոր պարտավորություններ հանրապետության ամբողջ գիտության և պետական գիտական քաղաքականության ձևավորման ուղղությամբ: Առաջին հերթին նկատի ունենք հանրապետությունում հիմնարար գիտությունների զարգացումը համակարգող, պետության պաշտոնական գիտական խորհրդատուի և փորձագետի լիազորությունները, որոնք պահանջում են ըստ իրավական կազմակերպական մեխանիզմների և կառույցների:

Ակնհայտ է, որ նպատակալաց պետական գիտատեխնիկական քաղաքականություն դեռևս չկա: Չկան նաև հանրապետության գիտության զարգացման հեռանկարային ծրագրեր: Այստեղ ևս մեր անելիքները շատ են և պատասխանատու:

5. Չափազանց մեծ են մեր անելիքները գիտական թուլացած կապերը վերականգնելու և արմատապես բարելավելու գործում: Ստեղծվել է մի իրավիճակ, որի հետևանքով խախտվել են ինստիտուտների ակտիվ կապերն ինչպես նախկին Խորհրդային Միության հանրապետությունների գիտությունների ակադեմիաների, այնպես էլ արտասահմանյան գիտական կենտրոնների և կազմակերպությունների հետ:

Այժմ մենք ձեռնարկում ենք մի շարք լուրջ միջոցառումներ նախ՝ Ռուսաստանի գիտական կենտրոնների, և առաջին հերթին Ռուսաստանի ակադեմիայի հետ մեր կապերի վերականգնման ուղղությամբ: Հարցի բարդությունը մեծ չափով կապված է ֆինանսական միջոցների բացակայության հետ: Ինչպես գիտեք, ինստիտուտների ֆինանսավորման 70 տոկոսից ավելին ծախսվում է միայն աշխատավարձի վրա, թեև այն նույնպես չափազանց ցածր է: Այսպիսով, գործողությունների ծախսերն ապահովելու համար անհրաժեշտ են մեծ ինվեստիցիաներ:

Առավել բարդացել է արտասահմանյան երկրների գիտական կենտրոնների հետ կապերի ընդլայնումը: Այսօր արտասահման են մեկնում հիմնականում այն գիտաշխատողները, որոնց թեմաները հետաքրքրություն են ներկայացնում արտասահմանի համար: Այդպիսի գործողությունների ծախսերն իրենց վրա են վերցնում հրավիրող կողմերը: Իսկ մենք, տարադրամի բացակայության պատճառով, հնարավորություն չունենք մեզ համար առաջնային նշանակություն ունեցող թեմաների մըշակման համար կազմակերպել արտասահմանյան գործողություններ: Վերջերս կառավարությունը ընդառաջելով մեր խնդրանքին, այդ նպատակի համար հատկացրել է որոշ գումար, բայց դժբախտաբար դա մեզ չի բավարարում: Մենք պետք է մըտածենք և միջոցներ փնտրենք, փոխհատվետ գործողությունների միջոցով օգնենք հարցի լուծմանը:

Գնալով խորանում է լրատվական քաղցր, իսկ գիտությունը մեկուսացված չի կարող զարգանալ: Մենք պետք է շատ լուրջ մտածենք գիտական լրատվության հըս-

տակ համակարգեր ստեղծելու մասին: Գիտության զարգացման համար մեր դրվող գումարները երբեք կորած չեն և կարող են տառապալտիկ փոխհատուցվել:

Եթե նպատակալաց օգտագործվեն:

6. Այժմ ավելի քան երբեք, դժվարացել է երիտասարդ գիտնականների պատրաստման գործը: Մի կողմից՝ առկա են օրելակտիվ պատճառները, մյուս կողմից՝ ոչ օրելակտիվ պատճառներն են այդ չափազանց բոլոր ինստիտուտներն են այդ չափազանց կարևոր ընագավառին պատշաճ ուշադրություն դարձնում: Նույնը վերաբերում է ակադեմիայի կազմին: Երկար տարիներ է, ինչ մենք խոսում ենք այն երիտասարդացնելու մասին, սակայն գործնական քայլերի չենք դիմում: Ակադեմիայի նախագահությունը պետք է լրջորեն մտածի այս ուղղությամբ և մշակի հստակ ծրագիր ակադեմիայի կազմը երիտասարդացնելու և բարձրորակ կադրերով համալրելու համար:

Այստեղ մեծ նշանակություն է ստանում հանրապետության բուհերի հետ ակադեմիայի համագործակցության զարգացումը: «Բուհ-ինստիտուտ» ընկերակցական կապերի և կառույցների զարգացումը թույլ կտա սինթեզել մեր բուհերի գիտամեթոդական կարելիությունները ակադեմիայի հետազոտական փորձարարական քաղաքի հետ, ստեղծել ապիրամտական ուսուցման, երիտասարդ գիտնականի ձևավորման նոր որակ:

7. Հատուկ հոգաժողության առարկա պետք է դառնան կատարվող գիտահետազոտական աշխատանքների գիտական մակարդակի բարձրացումը, գիտականակերպական աշխատանքների և կատարողական կարգապահության հարցերը: Զբաղենք և խոստովանենք, որ որոշ ինստիտուտներում խիստ ընկել է աշխատանքային կարգապահությունը: Թույլ է առանձին ինստիտուտների տնօրենների պահանջկոտությունը, իսկ երբեմն էլ իրենք՝ տնօրեններն են դառնում կարգապահության խախտողներ:

8. Վերևում արդեն ասվեց, որ վերջին երկու տարիներին հայտնի պատճառներով մասամբ խզվել էին կապերը ակադեմիայի նախագահության և ինստիտուտների միջև: Հանրապետության նախագահի հրամանագրից հետո այդ կապերը աստիճանաբար վերականգնվում են: Նախագահությունը պարբերաբար լսում է ինստիտուտների տնօրենների գիտական-կազմակերպական գործունեության մասին հաշվետվությունները, վերականգնում է վերահսկողության իր ֆունկցիաները: Սակայն անիշխանության մթնոլորտը ըստ երևույթին դուր էր գալիս ոմանց: Այսօր, երբ կանոնադրական պահանջների համաձայն վերականգնում ենք ԳԱԱ նախագահության վերահսկողական ֆունկցիաները, երբեմն տեղերից խուլ բողոքներ են լսվում, թե ոտնձգություն է կատարվում ինստիտուտների ինքնուրույնության նկատմամբ: Չպետք է մոռանալ, որ ակադեմիան մի ընդհանուր, միասնական համակարգ է, մի մարմին, և պետության առջև այդ համակարգի գործունեության արդյունավետությունն ընկնում է ակադեմիայի նախագահության վրա: Այս հարցում այլ մոտեցում չի կարող լինել:

Հարգելի՛ գործընկերներ, հարգելի՛ հյուրեր:

Ես կանգ առա միայն մի քանի առաջնահերթ հարցերի վրա և կարծում եմ այս հակիրճ խոսքում, որով բացում եմ ակադեմիայի տարեկան ընդհանուր ժողովը, ավելի ծավալվելու անհրաժեշտություն չըկա:

Ավարտելով խոսքս, հավաստիացնում եմ, որ ԳԱԱ նախագահությունը և անձամբ ես, մեծագույն պատասխանատվությամբ ենք վերաբերվում մեր նկատմամբ ակադեմիայի անդամների կողմից ցուցաբերած վստահությանը և կանենք ամեն ինչ, ակադեմիայի առջև ծառացած խնդիրները հաջողությամբ լուծելու համար: